

mange ændringer undervejs, sådan som vi har oplevet det før, og sådan vil det også ske igen – i det store hele vil være slutresultatet, så har jeg tilkendegivet i går, at så trækker vi klart i retning af en dansk folkeafstemning, og det vil jeg gerne gentage i dag.

Når jeg har sagt det på den måde, er det selv sagt også, fordi alle erfaringer jo viser os, at den tekst, et formandskab spiller ud med, jo meget sjældent er hundrede procent identisk med den tekst, der bliver slutresultatet; og dermed har jeg også svaret på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål til mig.

Jeg tror, det er klogest, at vi tager tingene i den rigtige rækkefølge: at vi er klar, når det gælder vores forventninger. Og den forventning, jeg har understreget, har været den, jeg just har givet udtryk for, at alt trækker i den retning. Men jeg tror også, det er klogest at vente med at tage endelig stilling, til vi kender det færdige forhandlingsresultat. Man skal jo have noget at tage stilling til.

Og til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige – og dermed har jeg også svaret på spørgsmålet om, hvordan vi forholder os i den situation – at det må afhænge af situationen til den tid. Jeg tror også, det her må bero på, at vi tager tingene i den rigtige rækkefølge.

Og så vil jeg blot for min part slutte med at sige, at det måske også er klogt, at vi fortsætter nogle af de her tekniske overvejelser i Europaudvalget. Jeg ved, at vi allerede i morgen – som bekendt – har den sædvanlige gennemgang af oplægget til Dublinmødet her om få dage.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren må forstå, at når det her spørgsmål optager ganske mange både her i huset og uden for huset, så er det naturligvis, fordi mange er utrygge ved, at statsministerens og flertallet i Folketingets holdning til spørgsmålet om folkeafstemning skal afgøres af, om der ser ud til i befolkningen at være et flertal for eller imod den endelige traktat efter regeringskonferencen.

Det er også derfor, at statsministeren kunne skabe klarhed og tryghed i modsætning til den utryghed, der består, ved i dag klart at sige ja eller nej til spørgsmålet om, hvorvidt der vil komme en folkeafstemning, hvis det irske formandskabs forslag bliver det endelige resultat i stort set den form, hvori det foreligger – selvfølgelig med de ændringer, der nødvendigvis må komme i de forhandlinger, der også skal være. Det svar synes jeg statsministeren burde kunne

give meget mere klart, end det kommer til udtryk, for at skabe den tryghed og den klarhed, som jeg synes vi har krav på.

Keld Albrechtsen (EL):

Når statsministeren ikke er i stand til at give løfte om, at vi må vente på retssagen, og når statsministeren ikke er i stand til at give tilsagn om at gå med i en dagsorden på tirsdag, så rejser statsministeren nu igen den tvivl, som han tidligere har skabt om det demokratiske grundlag for det, der foregår.

Det synes jeg er meget betænkeligt, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvis vi nu – og sådan har jeg forstået det – er enige om, at hvis det bliver det irske udspil, eller, hvad der jo er sandsynligt, noget, der er endnu værre, hvorfor kan vi så ikke skrive det i en dagsorden på tirsdag, at der så skal være en folkeafstemning? Det forstår jeg ikke, for så ville statsministeren jo kunne fjerne den tvivl, han selv har skabt om sit demokratiske sindelag i denne her sag.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at TV-Avisen har oplyst, at Venstre ikke vil stemme for et forslag om folkeafstemning, hvis vi stiller et sådant på tirsdag. Venstre siger mange ting og gør det modsatte; men det skulle da forhåbentlig ikke gælde for statsministeren også.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg fik ikke et svar, som jeg forstod, fra statsministeren på, hvorvidt man vil afvente resultatet af den retssag, der kører – og som formentlig går videre til Højesteret – om, hvorvidt den eksisterende Maastricht-Traktat og dansk tiltrædelse af den er i overensstemmelse med den danske grundlovs § 20. Vil man afvente den, sådan som udenrigsministeren offentligt har tilkendegivet, eller vil man ikke, sådan som statsministeren i hvert fald på et tidligere tidspunkt har tilkendegivet? Hvad er regeringens politik her?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 744

4) Til miljø- og energiministerens af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er ministeren enig med Miljøstyrelsen om, at en EU-accept om opretholdelse af et eksisterende dansk forbud mod PCP kan betegnes som havende en positiv virkning på det danske mil-